

heiskaset

HEISKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 1/2012

Tässä numerossa:
sivulla **14** alkaa uusi
sukututkimuskoulu

Linja-auton kuljettaja aloittaa asemalla rahastuksen.

— Pykäläselkään, pyytää ensimmäisenä istuva.

— Sammaan, sammaan, haluaa seuraavakin.

— Sinnehän sitä minnäe meinasin, vuan ma-
huttaannooko myö kaekki sammaan selekään,
arveli kolmas.

M. J. (Keitele)

Puheenjohtajan tervehdys!

Tätä tervehdystä kirjoittaessani sananparsiksi: ”Kevät keikkuen tulevi” sopii mainiosti yleiskatsaukseksi varhaiskevään säätilaan, ainakin täällä Kotkan suunnalla. Välillä aurinko hieman paistaa, mutta sitten taas tulee jalkarättejä vaakasuojaan. Huh huh! Myöskin toinen vanha sanonta: ”Uusi lumi on vanhan surma”, tuntuu myös pitävän oikein hyvin paikkaansa. Sillä vaikka taivaan pilvet ohuen lumikerrok-

sen maahan vihmoonkin, sulattaa vuorokauden plussan puolelle noussut keskilämpö sen ja samalla aina murusen vanhaakin lumipeitettä pois. Pakkasöiden jälkeen on ollut kantavia hankiaisia ja voi vain arvailla, kuinka tärkeä kantava hanki on ollut esivanhemmillemme. Suksi kun oli monesti se tärkein liikkumäväline talvisaikaan. Silloin kun aurattuja teitä, puhumattakaan latukoneella tehdyistä hiihtoladuista ei ollut olemassakaan.

Mutta sepä niistä keliasioista... Nyt tämän lehden ilmestyessä pitäisi ainakin allakan mukaan olla kesä parhaillaan. Toivottavasti säät suosivat myös Heiskasten sukuseuran kesäretkeä, joka on tarkoitus toteuttaa heinäkuun viimeisenä viikonloppuna 27. – 29.7.2012. Matkakohteenamme on Pohjolan ainoa oikea metropoli, vanha kunnan Pietari. Aiemmin Heiskaset ovat vierailleet kaupungissa seuran puitteissa ainakin vuosina 1976 ja 2002, joista

Wanha lehtileike Heiskasista

Päivälehti kertoo onnettomasta maakauppias Johan Heiskasesta, joka menetti henkensä tapaturmaisesti hevosonnettomuudessa, 7.6.1899 ilmestyneessä numerossaan.

Lähde: Digitaalinen Sanomalehtiarkisto

Heiskasten sukuseura ry • Jäsenlehti 1 / 2012

Julkaisija: Heiskasten sukuseura r.y.

Vastaava päätoimittaja: Eija Heiskanen

Taitto: Elina Heiskanen

Heiskaset-lehden tunnus: Topi Heiskanen

Kannen kuva:

Painopaikka: Yliopistopaino, Helsinki 2012

— Tapaturma. Orimattilan piirin nimismiehen ilmoituksen mukaan on maakauppias Johan Heiskanen sanotun pitäjän Rantamäen kylästä, kuluvan kesäkuun 3 p. ajaessansa yksinänsä hevosellansa sanotun kylän ja Pesnalän kylän välistä huononlaista tietä, tapaturmaisesti saanut kuolemansa. Mikäli äskettäin toimitetussa poliisitutkinnossa ilmitulleista asiahaaroista voidaan päättää, sai vainaja sormansa sillä tavoin, että hän saavuttuansa tapaturmapaikalle, missä tie oli hyvin huono ja loukkeellista, oli yrittänyt astumaan alas rattailta, vaan hevonen, joka on tunnettu hurjapäiseksi, oli luultavasti samassa ruvennut juoksemaan sillä seurauksella, että rattaat kaatuivat ja Heiskanen suistui tielle siten, että hänen päänsä, joka tutkinnossa havaittiin ohimoista pahoin runnelluksi, oli joutunut rattaan aisan alle, minkä päälle taas hevonenkin samalla oli kaatunut.

tosin jälkimmäisellä kerralla vain pikaisesti ohikulkumatkalla. Matkaan on ilmoittautunut peräti 34 henkeä ja määrä yllätti iloisesti hallituksen alkuperäiset kaavailut osallistujista. On todella hienoa päästä kokemaan yhdessä uusia ainutlaatuisia kokemuksia. Samalla pyrimme myös valottamaan Heiskasten toimintaa Pietarissa kautta aikain. Kerromme niistä sitten tarkemmin seuraavassa numerossa.

Kevään aikana on myös tapahtunut seurassamme myös muita aktiviteetteja. Maaliskuussa olimme omalla osastollamme mukana Valtakunnallisilla Sukututkimuspäivillä Kuopiossa. Tästä oikein hienosti järjestetystä tilaisuudesta kerromme toisaalla tässä lehdessä. Hallitus on kokoontunut normaaliin tahtiin aina parin kuukauden välein. Hallituksen kuluvan vuoden haasteisiin kuuluu edellisten lisäksi Seuran kotisivujen visuaalinen ja toiminnallinen päivittäminen vastaamaan nyky-

ajan haasteita. Tähän tarkoitukseen on perustettu erityinen hallituksen sisäinen työryhmä jonka vetäjänä toimii varapuheenjohtajamme Perttu Kähäri. Nykyiset sivummehan ovat ulkoasultaan ja toiminnoiltaan peräisin aina muinaiselta 1990-luvulta saakka!

Heiskaset lehden toimitusvastaavana aloittaa tästä numerosta lähtien Eija Heiskanen. Hänellä on pitkälinen kokemus seuramme toiminnasta ja intoa sekä varmasti myös kykyä jatkaa siitä, mihin asemaan Leena ja Marja ovat maineikkaan lehtemme saaneet aikaan.

Toivotan kaikille Heiskasille oikein rentouttavia kesäisiä päiviä!

*Kotkassa 11.4.2012
Hannu Heiskanen*

heiskaset

Sisältö

Puheenjohtajan tervehdys!.....	2
Toimituksen terveiset.....	4
Suvunmuistot kuvakirjaksi.....	5
Kätevät kädet.....	6
Heiskaset Kuopion Sukututkimuspäivillä.....	8
Vaihto-oppilas Lilli Heiskanen.....	10
Valokuvaaja tarkka silmä.....	12
Sukututkimuskoulu Osa:1.....	14
Minun oma sukupuuni.....	16

Näyttelijä painaa täys ralli päällä....	18
Tuusniemen Heiskaset vuosisatojen saatoissa Osa 15.....	20
Kuolleita.....	23
Merkipäiviä.....	23
Syntyneitä.....	24
Vapaaehtoistyön tekijä.....	25
Perinteisiä pihaleikkejä.....	26
Sukupuu tulee äitiyspakkaukseen..	28
Sukutuotteita myynnissä 2011.....	31

Toimituksen terveiset

Kevät on jo pitkällä. Talvenselkä on mur-
tunut ja luonto näyttää uuden tulemisen
hehkuja.

Olen aloittanut tekemään Heiskaset -leh-
teä monien vaiheiden kautta. Minun pitää
saada älynystyräni uuteen järjestykseen. Elä-
män ikäinen oppiminen, on teema, jolla akti-
voidaan ihmisiä osallistumaan kaikenikäisenä.
Oppimiskyky ei katoa vaan muuttuu toisen-
laiseksi. Meistä, jokainen tekee lehdestä vähän
oman näköisen, mutta perusasiat pysyvät edel-
leen samana.

Lehden pitkäaikainen päätoimittaja Leena
Heiskanen teki suuren työn ja sai lehdes-
tämme näyttävän. Pyrin jatkamaan samalla lin-
jalla. Toivon teiltä palautetta ja jutun aiheita.
Monesti nostamme riman liian korkealle ja
sanomme, ettei tämä ole tarpeeksi hieno.
Lehden pitäisi kertoa Heiskasten tavallisesta
arjesta. Arjen kuvaukset on tärkeää luettavaa
jälkipolville.

Meillä Suomessa on tapana, eri ikäluokkien
karsinointia omiin lokeroihin. Se perinätieto,
jonka ennen suvun vanhempipolvi kertoi lap-
sille ja nuorille, on katkennut nykykäytän-
nössä. Meillä vanhukset potevat yksinäisyyttä
ja lapset voivat huonosti. Molemmat tarvitsi-
vat kipeästi toisten seuraa ja ystävää arkeen.

Olemme saaneet uuden presidenttiparin
Mäntyniemeen ja uuden lemmikki koiran,
jonka edesottamuksia voimme jatkossa seu-
rata lehdistöstä. Seurasin mielenkiinnolla vaa-
lien edistymistä. Tässä murrettiin raja-aitoja
ja tultiin tietoiseksi erilaisuudesta ihmisten
välillä. Suvaitsevaisuus oli vaaliteemana toi-
sella kierroksella. Suvaitsevaisuutta tarvitaan
kun rakennamme monikulttuurista yhteiskun-
taa. Luin juuri lehdestä, että presidentin viral-
lisen muotokuvan on ottanut valokuvaaja Pasi
Heiskanen.

Kevät terveisin Eija Heiskanen

☞ Vain muistot mielessä ☞

Pienessä huoneessa, kaupungin laidalla, valuvat muistot vuosien taa.

*Metsä, mökki, kannokat, kuokokset,
hitaasti pelloiksi muuttuivat ja kasvoivat kultaista viljaa.
Omat lehmät, porsaas ja lammaskatras kesäiltoina veräjällä.*

*Kasvoivat lapset vaiheilla pihan ja lähtivät maailmalle.
Jäljelle jäi vain vanhuus ja mökki, pehmeine saunapolkuineen.
Hyvähän täällä on olla ja helpompi elää.*

*Lapset sen tahtoivat näin, myytiin mökki ja muutettiin korvesta kaupunkiin.
Alkavat leikata ohraa siellä, virkkoi mies, katkaisten muistojen ketjun.
Siellä kukkii perunamaa tuvan ikkunan alla, on vaimon hiljainen vastaus.*

A.S./Eija H

Suvunmuistot kuvakirjaksi

Katselin aina kieron kun tehoppakaukset tekivät hienoja monen sadan ja tuhannen sivun sukukirjoja. Totesin itsestäni, ettei minusta ole tuohon. Löysin työväenopiston kurssin, jossa koostettiin omia suvun muistoja kuvakirjaksi. Kurssilla ideoitiin, suunniteltiin ja tilasimme oman kuvakirjan omista materiaalista, internetistä löytyvällä ilmaisohjelmalla. Sain hyviä vinkkejä asioiden kokoamiseen; suvun henkilöt, juhlat, rakennukset, esineet, reseptit jne. Samalla sain atk-opetusta, opin skannaamaan ja työstämään pieniä kuvakorjauksia.

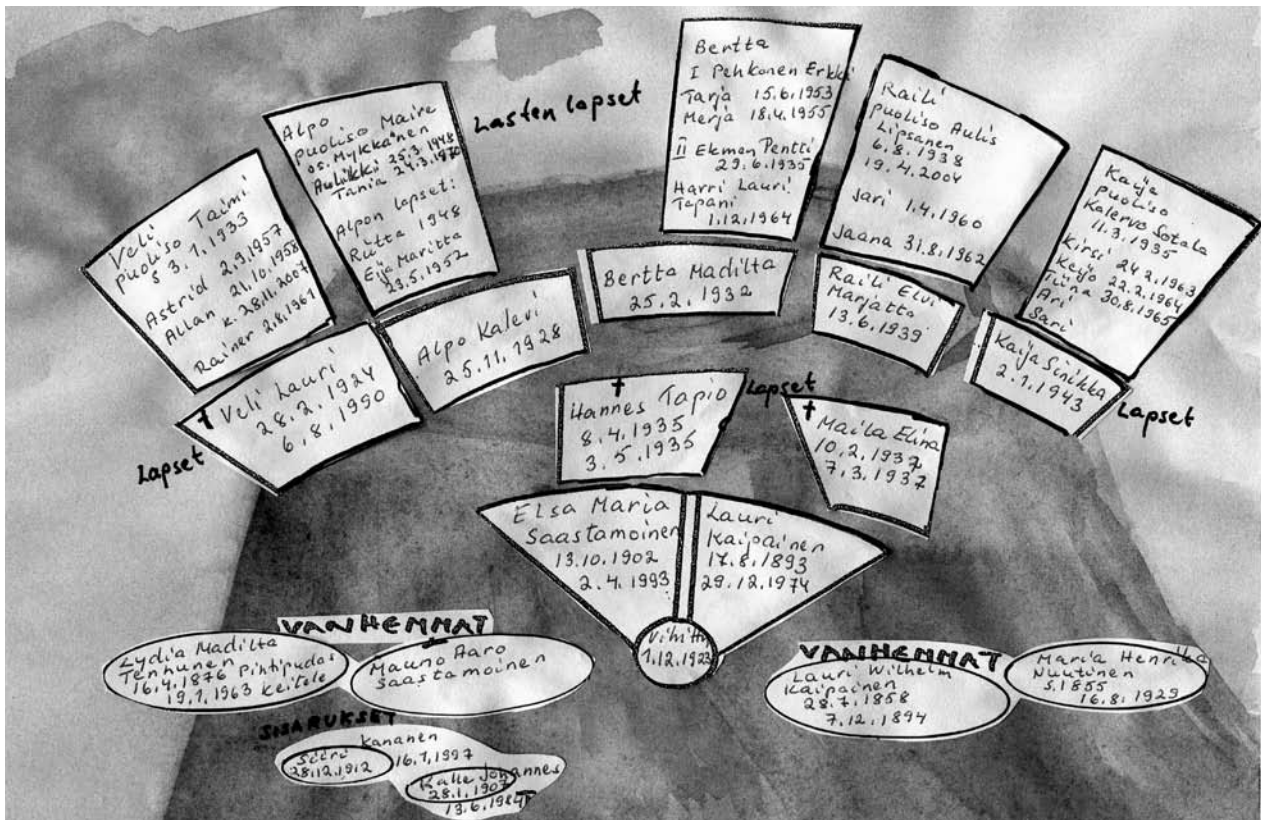
Tein kirjan omasta isoäidistäni, isän äidistä. Isän suku on minulle jäänyt vieraaksi kun olen elänyt äidin seurassa. Huomasin kuinka tärkeä on koota omia paloja yhteen. Sain uutta kuvakulma omaan taustaani. Samalla huomasin kuinka heikoista ja hatarista muistitiedoista

voi koota asiaa kasaan. Onneksi on eri kanavia, joista saa täydentävää materiaalia. Samalla tutustui samanhenkisiin ihmisiin kurssilla. Tapasin siellä Keiteleeltä äitinsä puolelta olevan rouvan, jolta sain kuva materiaali. Kesusteluissa päädyimme samoihin henkilöihin. Hän naurahti, kun jatketaan tarpeeksi pitkälle, olemme sukua toisillemme.

Ensin tein kuvakirjan vain itselleni, mutta kun tuli mielestäni niin hyvä, tein version isälleni. Hän ihastui siitä ja pyysi minun tekemään siitä kopiot hänen sisaruksille.

Kannustan kaikkia Heiskasia ottamaan arjen pienet asiat muistelun kohteeksi. Arki on tullut usein esille. Siinä me elämme ja siitä saamme sen voiman elämiseemme. Pienet asiat kunniaan.

Eija Heiskanen

Kätevät kädet

Kirkonkylä (NU)

Raija Vähätupa

Erittäin tyytyväisenä voimme tervehtiä sellaisia kierrätystuotteita, joissa tarpeeton tavara muuttuu kauniiksi ja käyttökelpoisiksi.

Videonauhaa kasseissa

Harva meistä on kurkannut vanhojen VHS-kasettinsa sisälle ennen kuin paiskaa ne roskikseen. Muutama keksimisestä ennakkoluuloton on kuitenkin löytänyt niistä todellisen aarrearkun: musta, vahva nauha on osoittautunut hyväksi kassimateriaaliksi.

Kirkonkyläläinen **Anneli Heiskanen** on jo

jonkin aikaa tehnyt muiden taitavien käsitöidensä ohessa videonauhoista laukkuja.

Kassin kangas syntyy kangaspuissa toki pelkästäkin nauhasta, mutta kun sitä käyttää yhdessä muiden materiaalien kanssa, saa vaihtelua. Anneli on yhdistänyt siihen vahvaa puuvillalankaa, 6-säikeistä kalalankaa sekä teko-kuitulankoja.

Erilaisilla sidoksilla ja lankojen yhdistämisillä saa aikaan vaihtelua. – Tässä on joka toinen lanka tekokuitua ja videonauhan kanssa samassa viriössä ohut puuvillalanka tukena, hän näyttää. Sen jälkeen on esittelyvuorossa työ, jossa on aiheena taalainsidos, joka on neliiniäinen sidos ja kuudella polkukella. Kuvio-kude on valkoinen tekokuitulanka nelisäikeisenä ja videonauha pohjakuteena.

Jos osaa kankaankudonnan niksejä, niisien ja polkusten taidetta, tulos voi olla silmiä hivelevän kaunista. Kuten Annelin monet mallit.

Oikeastaan hänestä pitikin aikoinaan tulla käsityöopettaja, ja hän sai siihen hyvää koulutusta jo erilaisilla kudontakursseilla ja Käsityöopistossa.

– Opettajani kannusti ja opiston rehtori **Hulda Kontturi** suositteli jopa lähtemään opiskelemaan Wetterhoffille asti, mutta minä olin juuri siinä vaiheessa perustamassa perhettä ja siltä osin asia jäi, Anneli sanoo.

Hulda Kontturi oli tunnettu käsityöihminen ja pedagogi, joka kirjoitti käsityöaiheista ja myös lankojen värjäämisestä luonnonväreillä kirjoja. Värjäyskirjasta on otettu 2007 uusintapainos.

”Kokeileminen on kivaa!

Niin hän teki elämäntyönsä lastenhoitajana päiväkodissa ja harrasti näitä asioita vapaa-aikoinaan. Siitä tietenkin seurasi, että paljon kauniita käsitöitä tuli tehdyksi ja aika monia ovat nurmijärveläiset jo saaneet ihailta esimerkiksi messuilla.

– Ennen joulua olen kutonut punavihreitä ja keväällä pääsiäiseksi vihreä-keltaisia liinoja ja muita tekstiilejä, hän sanoo.

Itse kutominen on Anneli Heiskaselle mieleen, mutta kudotun ompeleminen kassiksi on ottanut välillä koville; videonauhasta syntyy nimittäin aika tukevaa ”kangasta”.

Keksivä keksii. *Käsitöiden teko on ollut kirkonkyläläiselle Anneli Heiskaselle elämänmittainen ilontuoja.*

Kaksi kaunotarta.

– Yhden ompelukoneen olen jo rikkonutkin. Nyt olen miettinyt, että kudon enää loppuun noita kaapeissa olevia lankojani, mutten osta lisää. Minulla kun alkaa tulla ikävuosia. Olen kahta vaille 80.

Totuus kuitenkin taitaa olla, että aika monta mallia ja ideoita on vielä kokeilematta, kuten intohimoisilla käsityöihmisillä yleensä. Jokainen työ kun ruokkii seuraavaa.

Ensi kesäksi hän aikoo laajentaa videonauhajien käyttöaluetta. Mietin tässä eräänä päivänä, että videonauhasta saattaisi saada käytännöllisen ulkopöydän liinan, se kun ei ihan kaikista sateenropsahduksista välitä ja se on helppo nostaa vaikka tuolin kaiteelle kuivattamaan, hän sanoo.

Entä mistä videonauhat? – Ystävät tuovat. Niistä ei ole ollut pulaa. Ja riittoisaakin se on. Yhdestä videosta saa melkein yhden kassin, Niin juoksevaa se on, hän naurahtaa.

Annelin töitä voi ihailta MoniNaisten myymälässä, joka nykyään sijaitsee Kirkonkylän keskustassa ja on auki keskiviikkoisin. •

Heiskaset Kuopion Sukututkimuspäivillä

Hannu Heiskanen

Kuopiossa järjestettiin 35. Valtakunnalliset Sukututkimuspäivät 16.–18.3.2012. Tilaisuuden koollekutsuja oli Suomen Sukututkimusseura ja paikallisista järjestelyistä vastasi mainiosti Pohjois-Savon Sukututkimusharrastajat ry.

Tapahtuma käynnistyi perjantaina 16.3. Kuopion Muotoiluakatemia auditoriossa mielenkiintoisilla luennoilla teeman ollessa: *Väestö ja asutus Itä-Suomessa*. Samana ilta pidettiin Kuopion kaupungintalolla tervetuliaistilaisuus kutsuvieraille, joihin mekin pääsimme osaston varanneina pienellä delegaatiolla mukaan. Siellä Kuopion kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, kansanedustaja Markku Rossi piti mainion Kuopion menneisyyttä ja omaakin sukuharrastustaan valottavan puheen. Pohjois-Savon Sukututkimusharrastajat ry julkaisi tilaisuudessa puheenjohtajansa Anja Seurasen

johdolla oman 40-vuotis historiikkinsa *Sukuselevityksiä*. Tämän jälkeen saimme nauttia Kuopion kaupungin tarjoamasta runsaasta ja mainiosta puffet-illallisesta.

Varsinaiset Sukututkimuspäivät avasi lauantai-aamuna Kuopion Musiikkikeskuksen Kamarimusiikkisalissa ortodoksinen arkkipiispa Leo. Hän toivoi puheessaan, toisin kuin luterilaiset kollegansa, että vaikeuttamisen sijaan viranomaiset edistäisivät ihmisten sukututkimusharrastusta. Samaa korosti myös Suomen Sukututkimusseuran puheenjohtaja Teppo Ylitalo omassa nasevassa puheessaan. Allekirjoittanutta käytiin myös haastattelemassa paikalliseen lehteen Savon Sanomiin eli ”Mullikkaan”. Lehden tekemä juttu pyöri pääosin saman aiheen ympärillä ja se oli meille sukututkimusharrastajille hyvin myönteinen.

Itse näyttelyssä kävi lauantain ja sunnuntain

Avajaisyleisöä.

SUKUSELVITYKSET

Vanhaa tietoa myös verkossa

■ Sukututkijat hyötyvät internetistä. Esimerkiksi yli sata vuotta vanhoja kirjoja digitoidaan kovaa vauhtia verkkoon. Tuoreimmat tiedot on etsittävä kirkonkirjoista tai arkistoista.

■ Maakunta-arkistoissa ja Kansallisarkistossa on viime vuosina huomattu kävijämäärän nousu. Henki- ja maakirjojen lisäksi sukututkijat käyttävät myös esimerkiksi oikeuden pöytäkirjoja

ja sotilasarkistoja.

■ Sukututkimuskursseja on kansalais- ja kesäyliopistoissa. Neuvoja saa paitsi alan yhdistyksistä myös seurakuntien keskusrekistereistä ja kirkkoherranvirastoista.

■ Suomessa on runsaat 70 sukututkimusyhdistystä. Myös nuoria alkaa olla mukana enemmän.

Hannu Heiskanen on laatinut Tuusniemen Heiskasista kaikkiaan 1400-sivuisen tutkimuksen. Työ verotti yöunia vuosikausia.

Lehtijuttu Savon Sanomissa 18.3.2012.

aikana yli 1000 sukututkimuksen harrastajaa ja muuta asiasta kiinnostunutta. Heiskasten osastolla päivysti meikaläisen lisäksi Orvokki ja Bo Weckström sekä Juhani Heiskanen. Paljon oli kyselijöitä Heiskasjuuristaan ja syrjäkorvalla kuulin useita seuramme toimintaa kovasti arvostavia murahteluita mm. naapuri-pöytien esittelijöiltä. Monelle kyselijälle sukujuuria haettiin netistä Hiskin ja Digiarkiston avulla. Saimme seuraamme puolenkymmentä uutta jäsentäkin ja paikkoja kesällä Pietariin suuntautuvalla sukumatkallemme myytiin ainakin saman verran.

Lauantaina jatkettiin edelleen sukututkimusaiheisilla luennoilla. Päivän aiheena oli: *Naisen asema itäsuomalaisessa talonpoikaisyhteisössä*. Luennot keräsivät paljon kuulijoita ja antoivat tutkijoille ja muille aiheesta kiinnostuneille lisätietoa ja virikkeitä. Lisäksi samanaikaisesti pyöri Suomen Sukuhistoriallisen Yhdistyksen ja Sukuseurojen Keskusliiton eriaiheista ohjelmaa.

Lauantaina, näyttelyn sulkeuduttua oli mahdollisuus osallistua tutustumiskäynnille Kuopion Varastokirjastoon. Varastokirjaston tehtävä on vastaanottaa ja säilyttää suomalaisista kirjastoista siirrettävää aineistoa sekä asettaa se tarvitsijoiden käyttöön. Varastokirjastossa on lainattavaa aineistoa noin 72 000 hyllymetriä. Mikäli haluamaasi kirjaa ei omasta kirjastostasi löydy, silloin kirjan voi tilata oman kirjas-

tonsa kautta varastokirjastosta kaukolainana. Lauantai-iltana oli lisäksi vielä juhlaillallinen Kuopion Klubilla.

Sunnuntaina näyttely oli edelleen avoinna koko päivän ja päivän luentojen teemana oli: *Ortodoksisukututkimus*. Lisäksi paikallisten sukututkimusyhdistykset sekä Suomen Sukuhistoriallinen Yhdistys järjesti omia luentojaan.

Kuopion tilaisuus oli kaiken kaikkiaan erittäin onnistunut ja ollessamme lähellä sukumme synty- ja pääsuinpaikkoja myös kiinnostuneita ihmisiä riitti käymään osastolamme mukavasti. •

Hannu Heiskanen ja Bo Weckström päivystämässä Heiskasten osastolla.

Vaihto-oppilas

Lilli Heiskanen
oppi
1960-luvulla
Yhdysvalloissa,
mitä on pitsa

SIVU 13

Savon Sanomat 12.1.2012

Hanna Gråsten

Kuopiolainen Lilli Heiskanen vietti vaihto-oppilasvuotensa vuosina 1960–61 Michiganissa, järven rannalla sijaitsevassa pienessä Zeelandin kaupungissa.

Uusien koulutovereiden perheistä suurin osa oli kalvinistisia; esimerkiksi tanssiminen ja elokuvissa käyminen oli nuorilta ankarasti kiellettyä.

– Ei siellä pikkukylässä diskoja järjestetty. Tosin ei sen ajan suomalaisena sellaisia kaivanutkaan, Heiskanen muistelee.

– Onneksi isäntäperheeni suhtautui uskontoon vaapaamielisemmin. He veivät minut teatteriin kotikaupunkimme ulkopuolelle. Kirkossa kävimme sunnuntaisin, mutta kalvinistisissa perheissä kirkkotilaisuuksia oli myös arkisin.

1960-luvun Amerikassa ei juurikaan syöty teollisesti tuotettua ruokaa, vaan kaikki valmistettiin alusta alkaen kotona.

– Tosin pääsin minä maistamaan uuden luokan ruokaakin; hampurilainen ja pitsa olivat suomalaistytölle ihan uutta. Siihen aikaan Amerikassa syötiin harvakseltaan roskaruokaa. Suomeen se ei ollut vielä edes rantautunut, Heiskanen kertoo.

Ruisleivän kaipuu tuli tutuksi.

– Onneksi sitä sai Suomesta postilähetyksinä, Heiskanen nauraa.

• Lisää Lilli Heiskanen vaihto-oppilasvuodesta Suomen YFU:n Kotona Suomessa –historiateoksessa. Youth For Understanding (YFU) on poliittisesti ja uskonnollisesti sitoutumaton kansainvälinen vaihto-oppilasjärjestö. Se perustettiin Yhdysvalloissa v. 1951. Se toimii yli 50 maassa. Suomeen se perustettiin v. 1958.

Kuvassa vuoden 1960-1961 suomalaiset YFU:n vaihto-oppilaat. Heitä oli yhteensä 13. Huippuvuosina YFU:n kautta on lähtenyt Yhdysvaltoihin jopa 300-400 suomalaisnuorta

Yhteys kotiin ja kavereihin ilman nettiä?

Vaihto-oppilaan yhteydenpito kotimaahan sujuu 2000-luvulla kätevästi; Elenoora Eskelinen (vuoden 2000 vaihto-oppilas) jutteli perheensä kanssa viikottain Skupessä ja vaihtoi kuulumisia kavereiden kanssa Facebookin ja sähköpostin välityksellä.

Lilli Heiskasen yhteydenpitomahdollisuudet puolestaan jäivät satunnaisten kirjeiden varaan.

– Kännyköitä ei ollut, eikä läheskään kaikki omistaneet edes lankapuhelinta. Puhelu piti tilata erikseen, ja se oli todella kallista. Sain sentään nauhoitettua jouluterehdyksen kasetille, joka sitten postitettiin perheelleni kuunneltavaksi, Heiskanen hymyilee. Amerikkalaisetn elintaso oli Heiskasen vaihtovuoden aikana selvästi korkeampi kuin Suomessa. Esimerkiksi Heiskasn suomalaisvanhemmat eivät

omistaneet autoa, mutta hostperheessä niitä oli kakaisn kappalein. Myös tavaraa ja ruokaa oli monipuolisemmin saatavilla.

– Nykyisin tilanne on kääntynyt osin päinvastoin. Talot eivät olleet samaa luokkaa kuin Suomessa, mutta useimmissa perheissä käytiin jättiostoksilla supermarketeissa, Eskelinen vertaa.

Vaikka eroja löytyy, vaihto-opiskelijat kamppailevat osin edelleen samojen ongelmien kanssa; alkuun on kielivaikeuksia, sitten koti-ikävä ja aina kulttuurieroja.

Yksi asia ei ole Amerikassa muuttunut – myönteisyyden kulttuuri.

– Small talkiin tottuu nopeasti. Randomihmisten halailu tuntuu aluksi oudolta, mutta Suomeen tullessa avoimempi asenna jäi päälle, Eskelinen toteaa hymyillen. •

Valokuvaajan tarkka silmä pelasti huuhkajan

Linnut: Sami Heiskanen näki autosta tupsukorvat lumessa ja hankki apua.

tti Peränen sai väsyneen ja nälkiintyneen huuhkajan haaviinsa ysytien varresta Ristonmaalla Jyväskylässä torstaina.

JYVÄSKYLÄ, MUURAME
Tanja Heikkinen

Talvipäivän kirkkain hetki ja valokuvaajan tarkka silmä auttoivat tien penkalle tuupertunutta huuhkajaa eilen Jyväskylässä. Valokuvaaja **Sami Heiskanen** oli palaamassa *Keskisuomalaisen* työkeikalta Muuramesta Jyväskylään, kun hän näki tien laidassa lumikasan takaa pilkistävän kaksi korvatupsua. Heiskanen oli

täsmälleen Ristonmaan paloaseman kohdalla. Autossa oli vauhtia 80 kilometriä tunnissa, mutta hän oli varma näkemästään.

– Tajusin heti, että niiden täytyi olla huuhkajan korvat, Heiskanen sanoi.

Hän kääntyi Mattilanniemen kohdalta takaisin ja kiersi autolleen paloaseman pihalle. Hän asteli tarkistamaan linnun kunnon – elossa oli – ja lähti sen jälkeen paloasemalle hakemaan apua. Linnun luo pysähtyi myös

pakettiautolla ajanut mies, joka jatkoi matkaansa töihin, kun kuuli Heiskasen olevan menossa hakemaan linnulle apua.

Heiskanen ei ole lintuharrastaja. Huuhkajan hän on nähnyt kerran elävänä Suomen ja Belgian jalkapallo-ottelussa Helsingissä vuonna 2007. Bubiksi nimetty huuhkaja oli ilmestynyt Helsingin Olympiastadionille samaisena vuonna tammikuussa. Toinen kohtaaminen pöllö-

Yhden pakoyrityksen jälkeen huuhkaja ei tehnyt enää vastarinta.

linnan kanssa oli taistelutilanne: Heiskanen oli kävelemässä Joensuonkankaan luontopollulla Multialla viime keväänä, kun viirupöllö hyökkäsi hänen kimppuunsa.

– Alkoi kuulua ääntä, ja syrjäsilmillä näin, että joku isosiipinen tulee kohti. Tajusin, että nyt pitää väistää, Heiskanen muisteli.

Heiskanen vetäytyi kameroineen pusikon suojaan. Pesänsä ja reviiiriään kiivaasti suojellut emolintu tuli aina uudelleen päin, kun Heiskanen nosti päänsä pensaasta. Kuvaaminen jäi sillä kertaa.

Eilinen huuhkaja oli toisesta ääripäästä. Se yritti yhden kerran karkuun, kun palomies **Matti Peränen** ojensi haavia sen suuntaan. Siihen sen voimat loppuivat.

Peränen toimitti linnun pah-

”Kyllä siitä vielä lentäjä tulee.

Sven Nyberg

vilaatikossa eläinlääkärille Viitaniemeen. Heiskasen mukaan lintu makasi laatikon pohjalla reporankana. Eläinlääkäriasemalla lintu todettiin laihaksi, mutta luita ei ollut poikki, eikä silmissä vikaa. Eläinlääkäri antoi sille kipulääkettä ja antibioottikuurin varmuuden vuoksi, sillä linnulla oli naarmuja kyljessään.

Sen jälkeen linnun haki suojiinsa toipumaan muuramelainen **Sven Nyberg**. Hän on entinen eläinsuojeluvalvoja ja hoitanut loukkaantuneita eläimiä kymmeniä vuosia. Nyberg arvioi, että huuhkaja on nälkiintynyt kovan lumentulon vuoksi: pie-

net jyräjät ovat pysytelleet sen terävien kynsien ulottumattomissa syvän lumen alla.

Pienellä ruiskulla Nybergit antoivat huuhkajalle eläinlääkärin käyttämää ravintoliuosta. Huuhkaja oli tiukasti Sven Nybergin sylissä, kun hänen vaimonsa annosteli ensin 20 millilitraa ja muutaman tunnin päästä saman verran.

Ruokinta auttoi, sillä iltaan mennessä lintu oli selvästi virkistynyt häkissään autotallin nurkassa.

– Kyllä siitä vielä lentäjä tulee. Kävimme jo ostamassa sille vahvistavaa sian sydäntä, Nyberg sanoi.

KSML .41

Katso kuvasarja huuhkajan pelastamisesta.

Sukututkimuskoulu Osa:1

Käsissäsi on Heiskaset lehden sukututkimusliite, jonka avulla voit kätevästi aloittaa oman lähisukusi tutkimuksen ja henkilöiden ylöskirjauksen. Heiskaset lehden seuraavassa numerossa lähdemme tarkastelemaan sukututkimusta hieman laajemmin. Tällä osiolla on tärkeintä päästä alkuun ja sytyttää ”sukukipinä” kytämään.

Seuraavalla aukeamalla on sukupuu, jonne voit kirjata ylös esivanhempiesi tiedot aina neljä polvea taaksepäin. Eli vanhimmat sukupuusi henkilöt ovat eläneet jo 1800-luvun puolella.

On mielenkiintoista ajatella millaisessa ajassa kyseiset ihmiset ovat olleet ja eläneet. Suomihan kuului vielä tällöin Autonomisena Suuriruhtinaskuntana suureen Venäjän valtakuntaan ja maan korkein hallitsija oli Venäjän keisari. Suuri osa suomalaisista sai eläntonsa maataloudesta ja asui vielä pimeissä savupirteissä. Monista nykyajan itsestään selvistä mukavuuksista ei osattu uneksiakaan, sanotaan vaikkapa: sähkö, auto, juokseva vesi, radio, televisio, tietokoneet, lentokoneet ym.

KUINKA TÄYTÄN SUKUPUUNI?

Aloita itsestäsi, se olet Sinä joka keikut lähimpänä puun latvaa! Kirjoita omaan laatikkoon nimesi, syntymäaikasi ja -paikkasi. Vasemman sivun oksisto on isäsi puolen ja oikea äitisi puolen sukua. Menettele vanhempiesi kohdalla samoin, kuten myös esivanhempiesi. Laita aina isä vasemmanpuoleiseen ja äiti oikeanpuoleiseen tauluun. Edesmenneille esivanhemmille tulee lisätä myös kuolinaika ja -paikka. Pyri täyttämään taulukko niin täydelliseksi kuin pystyt.

Alareunassa on tila serkuille, eli vanhempiesi sisarusten lapsille. Myös heidät on hyvä kirjata ylös, sillä heidän ovat oman perheesi jälkeen läheisimpiä sukulaisiasi ja usein samaa ikäluokkaa kuin Sinä itsekin.

MISTÄ SAAN TIETOJA SUKUPUUHUNI?

Jokainen tietänee ainakin omat ja vanhempiensa tiedot. Esivanhempien syntymä- ym. aikoja ja -paikkoja voi kysellä sukulaisilta tai löytää esim. perheraamatun esisivuilta. Myös kirkkoherran virastosta voi kyseisiä tietoja kysäistä pyytämällä virkatodistuksen. Kun tiedät esivanhempiesi asuinpaikan, jossa he ovat olleet kirjoilla, saatat päästä esivanhempiesi puolelta jo hyvinkin 1800-luvun puoliväliin saakka. Tätä vanhempaa aineistoa voi hakea-kin sitten jo netistä, mutta palataan siihen tarkemmin Heiskaset-lehden seuraavassa numerossa. Pääasia, että nyt pääset alkuun ja saat täytettyä oman sukupuusi mahdollisimman täydellisesti.

Miellyttäviä hetkiä sukuharrastuksen parissa!

SUKULAISTEN NIMITYKSIÄ

Isoisä _____	Isän tai äidinisä. Muita nimityksiä: ukki, ukko, vaari, taata, äijä, pappa ja paapa.
Isoäiti _____	Isän tai äidin äiti. Muita nimityksiä: mummo, mummu, mummi ja ämmi.
Setä _____	Isän veli. Käytetään myös yleisnimityksenä vanhahkosta miehestä.
Eno _____	Äidin veli, joskus myös äidin sisaren miestä kutsutaan enoksi
Täti _____	Isän tai äidin sisar. Käytetään myös yleisnimityksenä vanhahkosta naisesta.
Serkku _____	Isän tai äidin sisaruksen lapsi. Henkilöillä on siis yhteiset isovanhemmat.
Pikkuserkku _____	Kahden serkun lapsia. Eli heillä on yhteiset isoisovanhemmat.
Toinen, kolmas jne. _	Toinen serkku = pikkuserkku, kolmas- on kahden pikkuserkun lapset, eli heillä on yhteiset isoisovanhemmat.
Orpana _____	Äidin puoleinen serkku.
Nepas _____	Isän puoleinen serkku.
Kaksoisserkku _____	Henkilöt joilla on yhteiset isovanhemmat isän- ja äidin puolelta.
Lanko _____	Puolison veli, sisaren mies tai puolison sisaren mies
Nato _____	Aviomiehen sisar.
Käly _____	Puolison sisar, veljen vaimo tai puolison veljen vaimo.
Kyty _____	Aviomiehen veli.
Appi _____	Puolison isä.
Anoppi _____	Puolison äiti.
Vävy _____	Tyttären mies.
Miniä _____	Pojan vaimo.

SUKUPÄHKINÄKILPAILU:

Kimurantti sukulaisuussuhde

Kertokaapa nyt mikä Teitä oikein ahdistaa? sanoi psykiatri P.Syko erälle vastaanotolleen tullelle onnettomalle Heiskaselle.No, kaikki alkoi siitä, kun menin viime keväänä naimisiin. Vaimollani oli aikuinen tytär, josta näin ollen tuli minun tytärsuoleni. Isäni tuli vierailulle luoksemme ja rakastui tytärsuoleeni menen pian tämän kanssa naimisiin. Niinpä tytärsuolestani tuli myös äitipuoleni. Sitten vaimoni sai pojan. Hänestä tuli automaattisesti isäni lanko, koska se on isäni kanssa naimisissa olevan tytärsuoleni velipuoli. Koska poikamme on äitipuoleni veli, hän on siten myös minun enoni. Isäni vaimo, siis tytärsuoleni sai myös pojan. Hän taas on minun velipuoleni, vaikka olen samalla myös hänen ukkinsa. Vaimoni on täten minulle mummo, eli äitipuoleni äiti. Siitä taas seuraa, että olen oman vaimoni lapsenlapsi. Ottaen huomioon, että olen naimisissa isoäitini kanssa, en ole ainoastaan vaimoni puoliso ja lapsenlapsi, vaan myös itseni isoisä. Tämä seikka minua ahdistaa niin vietävästi.

Piirrä kyseisestä sukulaisuusteesta kaaviokuva (sukutaulu) ja lähetä se osoitteella: Hannu Heiskanen, Kokkomäenkuja 11, 80140 Kotka tai hannu.h.heiskanen@kesko.fi. Kaikki kaavion oikein piirtäneet palkitaan sukuseuran tuotteilla ja komein julkaistaan seuraavassa Heiskaset lehdessä.

Minun oma sukupuuni

Isän suku

Minä itte

Isäni

Isova

Isoiso

Isoisois

Isän puolen serkut

Äidin suku

[Empty box for name]

Äitini [Empty box for name]

vanhemmat

[Empty box for name]

[Empty box for name]

vanhemmat

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

ovanhemmat

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

[Empty box for name]

Äidin puolen serkut

[Large empty box for names]

Näyttelijä painaa täys ralli päällä

Näyttelijä Ilkka Heiskanen on kääntänyt arkuutensa voimakseen. Matka pelottomuuteen on kestänyt miehen iän. Hän täytti 50-vuotta tammikuun 11 päivänä. Nyt hän on onnellinen kotona naislaumansa keskellä ja työssä tulee kiitosta. Hänet palkittiin Jussi-patsaalla, miessivuosasta Hiljaisuus-elokuvasta.

Ilkka Viljo Ilari Heiskanen syntyi Haminaassa 11.1.1962. Isä Olli Olavi ja äiti Maire sekä kaksi siskoa ja kolme veljeä, joista Kari Heiskanen on näyttelijä. (Ruskealan haara)

Perhe muutti Keravalle 1969, jolloin Ilkka aloitti koulun. Suhtautuminen kouluun muuttui pian, koska opettaja otti hänet silmätikuksi. Todistukseen hän laittoi pelkkiä seiskoja. Perheen hännänhuippuna Ilkalle tuli näyttämisen tarve koulussa, jossa oli koko ajan suuna päänä. Rangaistukseksi mut laitettiin esiintymään sukkahousut jalassa koulun satunäytelmään. Ajattelin, että tää on viimeinen puuha, jota ryhdyn ikinä tekemään.

Peruskoulun jälkeen isä lähetti Ilkan vaihto-oppilaaksi Yhdysvaltoihin. Hän jaksosi perheessä kuukauden. Sieltä matka jatkui – rodeoklovniksi. Kaveriporukka teki rahakkaita keikkoja härkätaisteluaarenalla. Klovnia pitää olla kolme. Kerran yksi sairastui ja mut houkuteltiin mukaan.

1981 olin juuri tullut Jenkeistä. Tuntui, että elämä oli alkanut ja saatoin kuljeskella takinapit auki. teatterikouluun pääsy oli kuin olisi avaruuslennolle päässyt. Valmistuin TeaKista 1985.

Näyttelijä Vaasan kaupunginteatterissa 1987-87 ja Helsingin kaupunginteatterissa 1987-90. Freelancer 1990 lähtien. Tunnettuja tv-töitä Mutapainin ystävät, Ruusun aika, Isänmaan toivot, Sydänjää, taivaan tulet ja Kotikatu. Olen päässyt tekemään töitä ”isojen starojen”, muun muassa Antti Litjan ja Esko Salmisen kanssa. Näyttelemisen on vähän kisälli-oppipoika-hommaa. Heiskasella on pitkään ollut oma monologiohjelmistonsa, jolla hän kiertää maata.

Rakkaimmat ihmiset ovat vaimo Annikka, tyttäret Anna, Emma, Lili, Hilja, ida ja Ruusu, sekä heidän poikaystävänsä, aviomiehensä ja lapsensa. Stand up-keikoilla olen sanonut, että nuorukaisena rukoilin, että minusta tulisi naistenmies. Elämä naisten keskellä on muovannut, tehnyt herkemäksi ja hienotunteisemmäksi.

Kun köpsyttelen Reinot jalassani kotona, muistutan fajjaa. Isän viimeisinä elinvuosina Ilkka kävi tämän kanssa paljon keskusteluja. Asuttiin lähekkäin ja Ilkka perheineen piti huolta vanhoista vanhemmista. Isä ymmärsi mua ehkä siksi että hänkin oli kuopus.

Helsingin Sanomat 11.1.2012 ja Kotiliesi 7/2012 Teksti Eija Heiskanen

LEHDISTÄ
LEIKATTUA

Mutapainin ystäväissä vuonna 1985 Ilkka Heiskanen (vas.) näytteli Pirkka-Pekka Peteliuksen, veljensä Kari Heiskasen, Kati Bergmanin ja Eeva Litmasen kanssa

PIENTÄ SUUHUN PANTAVAA

Tiesitkö, että vielä 1700-luvulla sokeria myytiin vain apteekkeissa?

Nykyihmistä sokeri puolestaan vaanii lähes kaikkialla. Lisääntynyt sokerin käyttö länsimaaisessa kulttuurissa on lisännyt myös sokeririippuvuutta.

Kevät koittaa ja tämän näköisiä herkkupalleroita nousee mustasta mullasta. Muista oikea käyttö ja tarpeellinen ryöppäys ennen käyttöä.

•

Hannu Heiskasen jo kuusi vuotta jatkunut fiktiivinen jatkokertomus muinaisista Tuusniemen Heiskasista, jossa on kuitenkin ”tottuutta sitteeks”.

Tapahtui edellisessä jaksossa:

Karhu-Pekka Heiskasen kuoltua leski Maria haki uskoa tulevaisuuteen jumalan sanasta. Hän ei osannut lukea, mutta toivoi poikansa Matin oppivan tämän taidon. Hän kävikin eräänä kesäisenä päivänä Kuopion kirkolla Matti poikansa kanssa. Tämä oli pojan ensimmäinen matka kotikylänsä ulkopuolelle ja monenlaista ihmeellistä asiaa tuli nähtyä ja koettua.

Luku 21.

Kuriton pojankossi Matti

Elettiinpä sitten varhaiskevättä armon vuonna 1773 Enonsalon kaukaisilla korpimailla Savon maakunnan koillisosassa. Talvi oli elää kitkutteltu lumen ja pakkasen keskellä, jotenkuten leivän syrjästä kiinni pitäen. Kakku ei ollut talossa leveää, sillä ilman isäntää olevassa maapaikassa oli miesten työt teetettävä kalliisti palkkavoimin. Talon Pekka-renki oli mennyt avioon talvisydämellä ja tuonut nuorikkonsa Silja Räsäsen asustelemaan kanssaan vanhanpään pirttiin. Silja olikin jo muuton tapahtuessa neljännellä kuulla tiineenä. Aiemmin kovinkin topakka Pekka oli selvästi rauhoittunut, ikävä kyllä myös työn syrjässä ollessaan, vaimoihmisen tullessa hänen elämäänsä jakamaan.

– Mitteepä sitä liikoja ruatamaa, ku vähemmälläe pärjee, oli Pekka-rengin tunnuslause.

Talon tuleva isäntä Matti, täyttäisi kesällä kymmenen vuotta ja pikkuväli Erkki taas viisi. Pitkältä tuntui ajanjuoksu kuluvan Maria emännän mielestä. Vielä moneen vuoteen Matistakaan ei olisi varsinaisiin miesten töihin. Auttelivathan jo tuonikäiset monenlaisissa pihan askareissa, mutta jonkinlaista ihmeellistä kurittomuutta ja oli Matissa alkanut esiintyä.

– Liekö suanu piähäsä jonniin iilin siellä

kirkolla käätäessä, sevverran riekkuvaesta meiniä se Jumalam mielharm piäs siellä näkemää, siunaili Maria edelliskesäistä kirkkoreisuaan.– Ee oes pitännä ottoo laesinkaa sitä nulukkaa mukkaan kirkolle.

Kasken viertoon olisi Pekka-renki tarvinnut kaveria tulta vahtimaan, mutta monesti Matti luikahti jo aamuhämärissä omille teilleen metsän kätköihin, mitä siellä sitten aina päivän puuhailikin. Talon emännän oli lähdettävä monesti rengin kaveriksi nokiseen työhön Siljan jäädessä hoitamaan kotitaloutta ja pikku Erkkiä.

– Vua jo on kuriton kakara tuo poeja mooses, ee minu nuoruuvessaein voenu nuojakoeija tuollalaella, sillon oes varmaa suanu sapiskoo, voivotteli Maria eräänäkin päivänä kaskenvierrossa renki-Pekalle.

– Rehjakkeet ne o’ aena rehjakkeita, totesi Pekka, muistellessaan jonkun vuoden takaista omaa nuoruuttaan, mutta oli kyllä samaa mieltä kurinpalautuksen tarpeellisuudesta.

– Olokooppa mittee vermiä tahhaasa, mutta työtä ruastammaa ne junkoojat o’ suatava, totesi Maria.

– Nii se vuan kyllä onnii, äännähti Pekkin.

Lehmät on ajettu lypsylle pihapiiriin lehmisavuille

Helpottaisihan pojan töihin tulo hänenkin työtaakkaansa ja vapauttaisi siten talon emännän oikeisiin taloustöihin. Ruokakomento kun oli muuttunut hyvin yksinkertaiseksi, Siljan ollessa toivoton talousihminen. Milloin hän poltti leivät uuniin, milloin taas nauriit olivat päältä mustia ja sisältä raakoja. Tämä huolestutti kovasti Pekkaa, sillä hän oli tottunut syömään Marian laittamia hyviä, joskin yksipuolisia ruokia.

– Tuljpa akka naetuva, ko ee ossoo ies rieskoo viäntee, totesi Pekka-renki kerrankin naapurin renkimehelle.

– Niihhä tuota out laehtunnae, ettei sullae ou lihhoon ko vähä kielen piässä, kommentoi naapuri.

– Elhä jätkä ruppee...

Monena iltana karkulainen oli jätetty ilman ruokaa, mutta jostain poika särpimen itselleen keräsi, liekö kalastellut vai mitä, mutta hengissä tuntui silti hyvin pysyvän. Eräänä iltana

Pekka-renki näki Matin luikkivan seinänviiruksia pitkin piha-aittaaan ja hän päätti iskeä. Muutamalla loikalla oli kuriton kossi Pekan rautaisessa syleilyssä.

– Suamarin kyörä... ehti Matti äännähtää ja silloin mentiin tupaan ovenpielet paukkuen emännän puheille.

– Missee sitä o' tuas koko päivä tullu kotvellettua, työnsyrjää sitä oes tarvittu sinuae kasktalakoella. Meikäläinen sua ruastaa rupa-reikä pitkällä ja sinä vätökäs vuan vejät lonkkoo jotta soro persiistä nousoo. Kovisteli Maria poikaansa.

Matti seiso i hiiren hiljaa äitinsä edessä ja kuunteli korvat punaisena pälämyillen tämän saarna.

– Kuulehha rehvelj, tämä pelj ee ennee vetele! Se o' vuan semmone juttu, jotta sinusta ee tuu koskaa isäntee tähän talloon jos tuota meininkä kaavan jatkat. Torui Maria kovin sanoin poikaansa.

– Ens kerralla tulloo sitte selekävihtoo että roekaa, jos karkoot ennee täesties, tuohtunut äiti jatkoi tottelemattoman poikansa mojuamista.

– Muistakkii mitä muorisj iäntelj, kovisteli Pekkakin vuorostaan.

– Pekka opastaesj sulle työimmeisen elekeet joesta oes sulle hyötyä koko loppuikkäesj aejaks, nyt ee jouva juosta pötältee metällä ja kalassa, ne o' iha mukavoo ja tarpeellista hommoo ja varmaan työ kerkiittä syssymmällä harastoo niitää. Yritti Maria motivoida Mattia.

– Suatanpaa ottoo sinut syssyllä tuulaalle mukkaa yökallaan, kuha out vua porakkana, jatkoi tähän Pekka motivointia.

Jonkin verran puhuttelu tehosi, ei toki isännyyden menettämisen pelko, sillä sellaisia asioita Matti ei ollut ajatellutkaan vielä pienessä mielessään. Lupaus yökalaan pääsystä oli tärkein houkutin edes jonkinlaisesta työn perässä varrukoinnista. Sopivasti kaskenvääntö loppuikin, ja viljankorjuu olikin jo sitten hie-man mukavampaa hommaa, varsinkin kun

Matti sai ajaa hevosajoneuvolla niitettyä viljaa aumoihin.

– Tämähä o' iha haaskoo hommoo! huu-dahti Matti jopa välillä purilaiden vieressä astellessaan.

Välillä Matti pääsi myös mielityöhönsä eli paimenpojaksi. Siihen aikaan lehmät päästettiin kesällä päivisin vapaiksi kulkemaan lähimetsiin syömään luonnon järjestämää ravintoa, ja oli kova työ paimentaa karja pihapiiriin lehmisavuille iltalypsyllä. Matista tämä oli kuitenkin hauskaa. Kepillä lehmiä ajellessaan hän tunsii omaavansa valtaa toisia elollisia kohtaan. Ei Matti ollut paha eikä ilkeä luonteeltaan, vaan työnvieroksuminen johtui nimenomaan tästä vallan ja vapauden kaipuusta. Sitä ei äidin tiukassa komennossa ollut, jos pysytteli ainoastaan kotipiirissä, niin kuin talvisin olosuh-teiden pakosta oli tehtävä.

– Ptrui, lehmäenj... ptrui... ptrui... män-keehä muorin luo lypsyllä, nii piäsettä tuakstanna, hän komensi kantturoita.

Murresanojen selvennöksiä:

Kakku	leipä	Junkooja	vastaanvankäävä,
Olla tiineenä	olla raskaana		toisinajatteleva
lili	innostus, mieliteko,	Kyörä	perässäkulkija,
	viettymys		seuraaja
Riekkuvainen	riehuja, ilkkuja	Kotveltaa	laiskotella
Jumalan mieljharm		Vätökäs	saamaton nahjus,
jokapaikan kujeilija ja konstailija			mitäntekemätön
Nulukki	jonnijoutava,	Pälämyillä	pälyillä ympärilleen,
	ajattelematon		liikehtiä levottomasti
Nuojakoeija	telmiä, nujuta,	Rehvelj	ketale, retale kehveli
	leikkiä		(pikkupoika)
Saada sapiskaa	saada selkäänsä	Selekävihta	selkäsauna
Mooses	keskenkasvuinen	Mojua	torua, moittia,
	poika		nalkuttaa
Rehjake	alle kouluikäinen	lännellä	puhua
	pikkupoika	Pötältee	juosta, pötkiä
Vermi	pahankurinen, ilkeä,		pakoon
	juonikas	Porakka	reipas,
Ruastaa	raataa, tehdä kovasti		riuska (työmies)
	töitä	Haaska	hauska, mukava

Kuolleita

Gunnel Ingeborg Heiskanen os. Suominen
Syntynyt 1.1.1920 (Ul. Pyhäjärvi eli Karkkila) ja
kuoli 23.3.2012 (Äänekoski).
Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.

Jaana Katriina Heiskanen
o.s. **Miettinen**
s 23.6.1967 Kuopio
k. 5.1.2012 Helsinki

Merkkipäiviä

80 vuotta
Teuvo Olavi Heiskanen
s.25.8.1932, Kuopio
(Heiskaset kirjassa Tuus-
niemen haara 1, s. 393)

80 vuotta
Kaisa Maasillan os. Heiskanen 29.3.2012.
Kaisa on kotoisin Vuoksenrannasta ja asunut
suurimman osan elämästään Lammilla. (Hei-
näveden 2. sukuhaaraan.)

Merkkipäiviä

75 vuotta

Ilkka Kantola 2.4.2012

Kuvassa eturivissä vasemmalta Ilkka, Sonja, Päivi, Iida ja takarivissä Saara ja Antti. Antti on Ilkan poika ja Päivi Ahola-Kantola on Antin vaimo. Sonja, Saara, Iida ovat heidän lapsensa.

75 vuotta

Taitelija Outi Heiskanen 26.8. 2012

75 vuotta

Muusikko Ami Heiskanen
28.2.2012

Leena Heiskanen 1.8.2012
Pitkäaikainen hallituksen jäsen ja Heiskaset -lehden toimittaja (Syvänsin haara I)

70 vuotta

Markku Heiskanen
25.4.2012

Pitkäaikainen puheenjohtaja
(Porosalmen haara)

60 vuotta

Eija Heiskanen 23.5.2012
(Pielaveden haara)

Syntyneitä

Tuomo Anton Heiskanen s. 26.2.2012, vanhemmat **Petri Heiskanen** ja **Riikka Juurikko**. Petri on varkautealaisen **Tuomo Heiskanen** pojanpoika, joten pojanpojanpoika sai kassteessa isoukkinsa etunimen.

☞ Vapaaehtoistyön tekijä ☜

*Tuossa miehenä Harmaaparta,
oman aikansa oloinen,
jalan nousulta nopea,
kulultakin ketteräkö,
istuu iltaa miettiväisnä,
iltapuuhia katellen.*

*Oisko töitä löytymässä,
askareita puuhaamatta,
minä vielä toimittaisin,
päivän puuhia tekisin,
kun on aikaa aatostella,
pohdiskella päiväkaudet,
ajankäytön joutavuutta,
toimettomuuden tilaakin.*

*Emäntäpä Ukkosella,
tuumi tuossa hetken verran,
kohta Ukkoa opasti,
sanasilla saateskeli:
”Vähän katso ympärille,
kuulokorvin kuulostelee,
kuka on heikko voimiltansa,
vajaa taitojen tasosta,
tahi muutoin turvaa vailla,
ilman ihmisen apua.
hänen turvaksi menehän,
seuranpitoon pariaksi,
se on työtä pyyteetöntä,
rajatonta rakkautta.”*

*Tuossa Ukko Harmahtava,
tuumi hetken miettivänä,
puuhat heitänkö hitolle,
kotiin jääkö hiljaisesti,
yrittäisinkö yhesti,
muina miehinä kokeilla,
eukkostani mielistelä,
imarrella ihmisiä.*

*Anoi Ukko Harmahtava,
valtavoimilta apua:
”Voihan kaimani komea,
Ukko taivaassa asuva,*

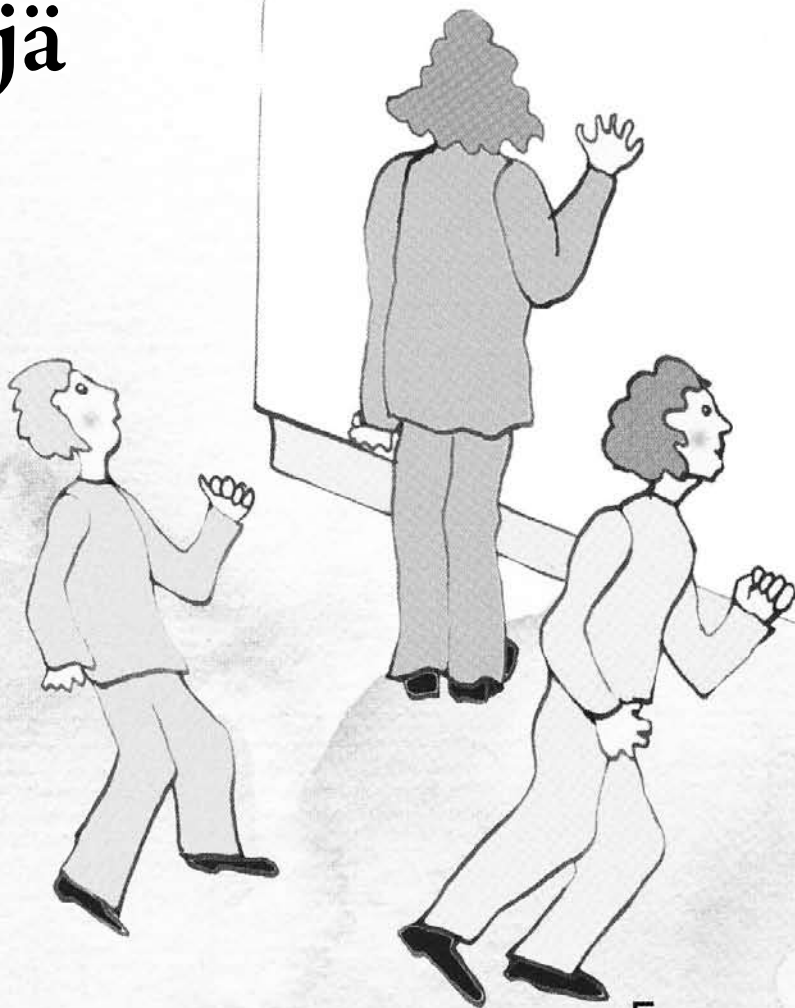
*anna mulle aivoitukset,
oikeat sulosanaset,
joilla autan voimatonta,
yksinäistäkin opastan,
tässä on tullunna minulle,
ikävä ihan väkisin,
tyhjän panttina olostä,
tyhjän kontin kantannasta,
mulla on aikaa aikalailla,
hetketkin oman oloiset,
suotta seisoo tuottamatta,
tyhjenee tuloskukkaro,
jos en itseä kuluta,
käytä vaihtovälineenä.”*

*Kohta alkoi soittelukset,
sointua ilosävelet,
kun oli oivat puuhastelut,
elo entistä parempi,
kun katosi joutenolo
tyhjiystunnekin hävisi,
parissa ikätoverein,
lähimmäisiksi sanotuin.*

*Siinä Ukko Harmahtava,
kohta toimi toisin muodoin,
köykäsellä askennalla,
jalat maata liihottaen,
ilostuipi miehen mieli,
tyytyväisyyttä hymyten,
mistä tunsu kiitomieltä,
iloisuutta ihmisetkin,
lähimmäiset naurusuulla,
papitkin hymyn tilassa.*

*Ei ole tuota ennen nähty,
aikaisemminkaan koettu,
miten Ukko pyyteetönä,
oman itsensä unohti,
kun se liikkui liukkabasti,
kylän raitilla kuleksi,
tarvijoita arvuutellen,
huono-osaista tähyillen.*

Perinteisiä pihaleikkejä

Peili

5

Vedetään maahan pitkä viiva noin 20 askeleen päähän seinästä. Valitaan yksi pelaajista "peiliksi". Peili asettuu seinän viereen ja loput pelaajat viivan taakse. Peili kääntyy selkä selin muihin pelaajiin. Silloin kun peili on kääntyneenä seinään päin, eikä näe muita pelaajia, saavat he liikkua kohti seinää. Aina kun peili kääntyy pelaajia kohti, pitää pysähtyä mahdollisimman nopeasti. Jos peili näkee jonkun liikkuvan, huutaa hän tämän pelaajan nimen. Nähdyksi tulleen pitää palata takaisin lähtöviivalla ja aloittaa alusta. Pelin voittaa se, joka pääsee peilin huomaamatta ensimmäisenä koskemaan seinää. Voittaja saa toimia seuraavan kierroksen peilinä.

Mainio lahjavinkki

Arvoisa jäsen!

Nyt Sinulla on mahdollisuus ilahduttaa sukulaisesi: Tarjoamme Sinulle mahdollisuutta tilata Heiskaset lehden vuoden 2012 vuosikerran, kaksi (2) numeroa yhteishintaan vain 10,00€

Toimi näin:

Ilmoita haluamasi henkilön nimi/nimet ja yhteystiedot oheisella lomakkeella, puhelimella tai sähköpostitse Heiskaset lehden toimittaja Eija Heiskaselle. Hän lähettää tämän ja seuraavan, joulukuussa ilmestyvän lehden kyseisille henkilöille ja Sinulle laskun

**Eija Heiskanen, Miekka 2 F 85, 02600 Espoo,
eija.heiskanen1@luukku.com
puh. 040-559 7346**

Leikkaa tai kopioi tästä

LEHTITILAUS

heiskaset

Tilaan Heiskaset lehden vuoden 2012 vuosikerran

Tilaajan nimi:

Tilaajan osoite:

Tilaajan postinumero ja -toimipaikka:

Lahjan saajan:

Nimi:

Osoite:

Postinumero ja -toimipaikka:

Nimi:

Osoite:

Postinumero ja -toimipaikka:

Sukupuun tulee äitiyspakkaukseen

Helsingin sanomat

LEHDISTÄ
LEIKATTUA

Suomalaiset vauvat saavat jatkossa äitiyspakkaukselaatikon, jota vanhemmat voivat muokata mieleisekseen.

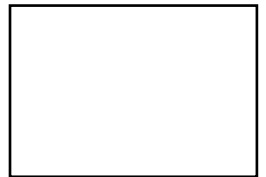
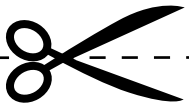
Kela järjesti äitiyspakkaukselaatikon suunnittelusta kilpailun, jonka tarkoituksena oli etsiä laatikon ulkomuotoon persoonallisia ideoita. Kilpailun voittajaksi on valittu **Johanna Öst Häggblomin** suunnittelema Sukupuu. Voittajalaatikon kuvituksessa on sukupuu, johon perhe voi kirjoittaa vauvan ja tämän läheisten nimet. Tuomaristo kiitteli ajatusta siitä, että vauva tulee osaksi sukua.

Aalto-yliopiston kanssa toteutettu suunnittelukilpailu oli osa Helsingin designvuotta. Toiseksi parhaaksi suunnitelmaksi valittiin **Reetta Ekin** työ Jonossa mars!

Uutta pakkausta aletaan jakaa elokuusta alkaen. Pakkauksen ottaa yli 90 prosenttia ensisynnyttäjäistä. Vuosittain pakkauksia jaetaan noin 50 000 perheelle.

Äitiyspakkauksen päällä on sukupuu.

Eija Heiskanen
Miekka 2 F 85
02600 Espoo

Heiskasten sukuseura ry:n hallitus

Puheenjohtaja

Hannu Heiskanen
Kokkomäenkuja 11
48410 Kotka
0500-267 422
hannu.h.heiskanen@kesko.fi
*Sukututkimus- ja
kirjastovastaava*

Orvokki Weckström
Ylitolantie 23
01800 Klaukkala
09-8796119, 050-3001602
orvokki.weckstrom@suomi24.fi
Perinnettietovastaava

Juhani Heiskanen
Eräkuja 4 F 93
01600 Vantaa
050-3086475
juhani.heiskanen@pp3.inet.fi
*Arkistonhoitaja, tuotebankinta- ja
myyntivastaava*

Varapuheenjohtaja

Perttu Kähäri
Rajametsäntie 9 B
00620 Helsinki
040-774 8794
perttu.kahari@are.fi
Kotisivuvastaava

Kauko Hotti **UUSI**
Putkolantie 62
77520 Haapakoski
0500-454230
kauko.hotti@abs-hallintopalvelut.fi
Taloudenhoitaja

Eija Heiskanen
Miekkä 2 F 85
02600 Espoo
040-559 7346
eija.heiskanen1@luukku.com
*Heiskaset lehden toimittaja (1.1.2012
alkaen)*

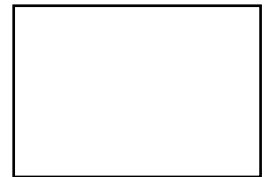
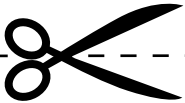
Sihtööri

Jorma Heikkilä
Rantatie 10 A 9
16300 Orimattila
03-7786657, 040-7635481
jorma.heikkila@pp.inet.fi

Marja-Leena Kemppi **UUSI**
Sorvarinkatu 16 A 2
15700 Lahti
044-708 0900
marja-leena.kemppi@phkk.fi
*Heiskaset-lehden toimittajan
avustaminen*

Marja Hotti
Putkolantie 62
77520 Haapakoski
040-5263422
marja.hotti@webinfo.fi
*Heiskaset lehden päätoimittaja
(31.12.2011 saakka)*

Paula Erama-Kuosmanen **UUSI**
Kajamontie 47 AS 1
21290 Rusko
040-415 7018, 02-432 0070
paula.eramakuosmanen@gmail.com
*Jäsenrekisterinhoitaja, tiedotus ja
markkinointivastaava*

HEISKASTEN SUKUSEURA RY
Jäsenrekisterinhoitaja
Paula Erama-Kuosmanen
Kajamontie 47 AS 1
21290 RUSKO

heiskaset

HEISKASET-lehti ilmestyy seuraavan kerran talvella 2012. Lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään lokakuun loppuun mennessä päätoimittaja Eija Heiskaselle, Miekka 2 F 85, 02600 ESPOO
Isot tiedostot ja kuvat pyydetään toimittamaan suoraan lehden taittajalle osoitteeseen elina.heiskanen@fonet.fi, sähköpostiin tiedoksi mihin juttuun aineisto kuuluu.

Kaikki sukuseuraan ja Heiskasiin liittyvä aineisto teksteineen ja kuvineen on tervetullutta.

Jäsenrekisteri

Sukuseuran jäsenrekisteriä hoitaa **Paula Erama-Kuosmanen**, jolle pyydetään ilmoittamaan mahdolliset muutokset jäsenten yhteystietoihin osoitteeseen:
Paula Erama-Kuosmanen
Kajamontie 47 AS 1
21290 RUSKO

Myös sähköpostiosoitteet pyydetään ilmoittamaan jäsenrekisteriin.

Sukuseuran arkisto
Sukuseuran arkistoon voidaan tallettaa Heiskasten suvun aineistoa: asiakirjoja, kirjeitä, valokuvia jne. osoitteella

Arkistonhoitaja Juhani Heiskanen

Juhani Heiskanen

Eräkuja 4 F 93

01600 Vantaa

09-535206, 050-3086475

juhani.heiskanen@pp3.inet.fi

Sukutuotteita voit ostaa suoraan Juhanilta.

Heiskasten sukuseuran pankkiyhteys

Sampo Pankki FI13 8000 1100 7754 45

Seuran kotisivut

<http://suvut.genealogia.fi/heiskanen/>

Haluan liittyä jäseneksi Heiskasten sukuseuraan

Jäsenmaksu vuonna 2012 on 27 euroa/ruokakunta.

Nimi: _____

Osoite: _____

Postinumero: _____

Sähköpostiosoite: _____

Puhelinnumero: _____

Kuulun Heiskaset-sukukirjan sukuhaaraan numero _____

Syntymäaika ja -paikka: _____

Ilmoitan osoitteenmuutoksen entinen osoitteeni on yllä.

Uusi osoite: _____

Postinumero: _____

Päiväys ja allekirjoitus _____

Leikkaa ilmoitus katkoviivaa myöten ja postita tai ilmoita vastaavat tiedot sähköpostitse osoitteella [paula.eramakuosmanen\(at\)gmail.com](mailto:paula.eramakuosmanen(at)gmail.com)

Sukutuotteita myynnissä 2011

50-vuotishistoriikki

16 euroa

Multimedia DVD

10 euroa

Heiskaset sukukirja

Kesällä 2008 ilmestynyt kirjan kolmas täydennetty painos. Kirja sisältää noin 11.000 Heiskasen nimet ja sukutaulut kaikkiaan 53 Heiskasten sukuhaaraa. Lisäksi kirjassa on mielenkiintoisia tarinoita eri elämäntilanteilla toimineista Heiskasista. Kirjan on toimittanut sukututkija Kaija Heiskanen.
Hinta 69 euroa.

Heiskaset

- poimintoja polun varrelta

Tarinakirja, jossa 30 kirjoittajaa ja kertojaa muistelee Heiskasten suvun vaiheita menneiden vuosisatojen kuluessa. Kirjan toimittaja Kaija Heiskanen, kannen kuva Tuomo Heiskanen ja ulkoasu Elina Heiskanen.
Hinta 15 euroa.

Markkinapallosta se alkoi.

Liisa Kinnusen (o.s. Heiskanen) kirjoittamaa kirjaa saa myös sukuseuran kautta.
Hinta 15 euroa.

Liivi

Liivi on väriltään beige ja sen rintaan on brodeerattu Heiskaset logo. Vetoketjulla ja useilla taskuilla varustettu liivi sopii naisille ja miehille. Useita kokoja saatavilla. Hinta 15 euroa.

Vihreä pitkähihainen college-paita

Koot M ja XL punaisella Heiskaset logolla varustettu. Hinta 10 euroa

Luhdan Everton merkkipaita

100 % puuvillaa. Paitaan on brodeerattu Heiskaset logo. Hinta 15 euroa.

Lippis

Heiskaset logolla varustettu musta lippis. Hinta 3 kpl. 20.00e ja 1kpl 10,00e

Saunapyyhe

Koko 70 x 140 Heiskaset -logolla. Värit keltainen, punainen ja musta. Hinta 15 euroa.

Kaulaliina

Fleece materiaalia, koot 25 x 142 cm. Värit, harmaa, musta, tummansininen. Heiskaset-logolla varustettu. Hinta 10 euroa.

Solmio

Solmio Heiskaset-brodeeraus, väri harmaa. Hinta 13 euroa.

Heiskaset -pöytäviiri

Viirin kuvioaihe on Salme Halosen (o.s. Heiskanen) suunnittelema. Keltaisella pohjalla lepää musta polviorsi, joka kuvaa eteenpäin kulkevista. Sen alla on kaksi vastakkain olevaa punaista tulusrauta, jotka kuvaavat suvun kipinöitsevää luovuutta ja aloitekykyä. Tulusraudat muodostavat myös H-kirjaimen viitaten siten suvun sukunimeen.

Hinta 35 euroa.

Sukuviiri

Sukuviirissä toistuu pöytäviirin kuvioaihe. Viirin koko **HUOM!!** 30 x 300 xm. Hintaa 50 euroa.

Pinssi

Pinssi Heiskaset-tunnuksella.

Koko 12 x 18 mm.

Hinta 4 kpl 10 e, 1 kpl 3 e.

Kirjeensulkijatarroja

Heiskaset-logolla

1 arkki 78 erillistä tarraa 6 euroa,

½ arkki 39 erillistä tarraa

3 euroa.

Hintoihin lisätään mahdolliset postikulut ja pakkauskulut.

Tuotteita myydään sukutapaamisissa ja niitä voi tilata postitse.

Juhani Heiskanen Eräkuja 4 F 93
01600 Vantaa. Puh. 050 3086475
juhani.heiskanen@elisanet.fi

Kirjelomakepaketti

Kirjearkkeja 10 kpl koko A4 ja kirjekuoria 10 kpl. koko C 5 Heiskaset-logolla varustettuja. Lisäksi ½ arkki (39 kpl) kirjeensulkijamerkkiä.

Yhteispaketin hinta 6 euroa.